

Η

ήβηδόν. Ἀπὸ ἐφήβους καὶ ἄνω, from the age of puberty and on, Ἡράκλειτος 121.1 ἄξιον Ἐφεσίοις ήβηδὸν ἀπάγξασθαι. Πρβλ. ἄνηβος, ἀνήρ.

ήγεῖσθαι (συνών. οἶεσθαι, νομίζειν). Νομίζω/θεωρῶ, believe/consider, Δημόκριτος 115 ἦν μὴ γνωρίζῃς τοὺς ἐπαίνους, κολακεύεσθαι ἡ γέ ο 252.2 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεὼν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡ γ ε ἰ σ θ α ι, ὅκως ἄξεται εὔ.

ήγεμονεύειν (συνών. ἄγειν). Ὁδηγῶ, lead, Παρμενίδης 1.5 κοῦραι δ' ὁδὸν ἡ γ ε μ ό ν ε υ ο ν.

ήγεμονικός. Ἡγετικός/ὁδηγητικός, leading/guiding, Φιλόλαος 11.7 γνωμικὰ γὰρ ἁ φύσις ἁ τῷ ἀριθμῷ καὶ ἡ γ ε μ ο ν ι κ á.

ήγεμών. Ἡγεμὼν/καθοδηγητής, leader/guide, Φιλόλαος 11.4 θείῳ καὶ οὐρανίῳ βίῳ καὶ ἀνθρωπίνῳ ἀρχὰ καὶ ἁ γ ε μ ώ ν.

ήδεσθαι. Αἰσθάνομαι εὐχαρίστηση, feel pleasure, Ἐμπεδοκλῆς 107 τούτοις φρονέουσι καὶ ἡ δ ο ν τ α ι Δημόκριτος 127 ξυόμενοι ἄνθρωποι ἡ δ ο ν τ α ι.

ήδέως. Εὐχαρίστως, with pleasure, Δημόκριτος 159 ἡ δ έ ω ς ἂν καταψηφίσασθαι τῆς ψυχῆς.

ήδονή 1. Μυρωδιά/ὀσμὴ καὶ γεύση, scent/smell and taste, Ἡράκλειτος 67 ὅκωσπερ <πῦρ>, ὁπότεν συμμιγῇ θυώμασιν, ὀνομάζεται καθ' ἡ δ ο ν ἡ ν ἐκάστου Ἀναξαγόρας 4.4 καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ιδέας παντοίας ἔχοντα καὶ χροιάς καὶ ἡ δ ο ν á ς Διογένης 5.11 καὶ ἄλλαι πολλαὶ ἑτεροιώσεις ἔνεισι καὶ ἡ δ ο ν ἡ ς καὶ χροιῆς ἄπειροι **2.** Ἡδονή/ἀπόλαυση, pleasure/delight, Δημόκριτος 71 ἡ δ ο ν α ἰ ἄκαιροι τίκτουσιν ἀηδίας 178 αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τίκτει τὰς ἡ δ ο ν á ς 189 εἴ τις μὴ ἐπὶ τοῖς θνητοῖς τὰς ἡ δ ο ν á ς ποιοῖτο 207 ἡ δ ο ν ἡ ν οὐ πᾶ-

